

tésére véres pedig elrendelő, hogy népe-sebb városokban, köztül ezeknek szűkebb utcáiban, a kapuk, melyek nagyobb részt egész napon át csak félig nyitottak ki, egészen nyitva tartassanak.

2. A vásári rendszert szorosan fogatartósnál, s az érlelen gyümölcs, romlott halak s egyéb egészségtelen élelmiszerek árulása határozottan tiltandó.

3. Különösen oly nyilvános helyeken, a hol számos egyfélé, jellemű utasok fordulnak meg, mint szállodák, vendéglők, korszak, színházak, továbbá vaspályá-udvarok és vasúti állomásoknál s a nékül, hogy a nérvények, csatornák fertőtlenítése (desin-fekció) már most is napokon teljesteljed; mire néve a hatóság kötelessége magának e nagyfontosságú intézkedés pontos keresztülvételéről meggyőződést szerezni.

A fertőtlenítés minden egyénre vagy lakóra számított másfél tal váz-galicz egy mészely vízbőlni oldatának napokonként az árnyékszékbe, csatornába stb. öntése által eszközözendő.

4. Mindamellet, hogy ezen járványok az egész országban eddigleg legkisebb nyoma sem észleltetett: a hatóságok figyelmé arra irányuljon, hogy azon este, ha é jár város bármily körfülményvel fogva mutatko-zón, fel nem tűnő módon s a nékül, hogy a lakosság szükségellen rémülése, vagy káros igazalomba hozassék, a netán mutatkozó ezen betegségben szenvedők kellő elhelye-zésére, ápolásra s akadálytalan orvosi gyógy-kezelésre intást elve gondoskodjanak.

5. A járvány kiütése, sőt az egyes eset felmerülte is, ha ez hatóságilag megállapí-tott, haladéktalanul, s ott hol lehetséges, távirati úton hozzáz fejtelenendő.

Budán, 1871. évi augusztus hó 23-án.

Tóth Vilmos.

Mit kíván a népiskola az alpnövelőtől, ovodától.

(Folytatás).

Azt kívánja továbbá a népiskola, hogy a gyermekek szemléletben, gondolkodásban és beszédben gyakorolt legyenek. — Midőn azon tételt ismerjük, hogy semmi sincs a lélek-

ben, a mi előbb az érző szervekben ne volna; midőn tehát az emberi életnek az az, a gondolkodás, érzés s cselekvési életnek, teljes alakultságát, első helyen az érzéki műszerek állapójától tesszük függővé, akkor el kell ismernünk, hogy az érző szervek lehető fejlesztése s erősítése az alap-nevelésnek egyik főfeladata. — Az abból hároml nyeremény ugyan is legelőbb anyagi; mert a ki érzékeit igazán használni megtanulta, az élet minden helyzetében könnyedén, és gyorsan feltalálja magát, mivel minden lépten lelki táplálékra talál, apudhatlan frissességben s lelki vidorságban tudja magát főtartani. — De e ha-szon egyszermind az egyetemes lelki kiművelődési állapotra is kiterjed, midőn a mint tudjuk, az érzéki műszek-készbőben át a lélek az emberbe nem költözik, de mégis általuk a gyöngéd gyermek belsejében szunnya-dó csira felbresztetik, táplálattik, s további kiművelődés alkalmassá tétetik, úgy hogy azok az emberben mindenkorra a lelki életnek legfonto-sabb s legbővebb feltétoirásai marad-nak. — Az érzék élesbítése egyszer-mind a lélekéi is, s a sajátóság lelki fejlődésnek és művelődésnek alapfel-tétele.

Az érzéki felismerés, minden élet-tevékenységnek és erkölcsös irányu cselekvésnek legalaposabb gyökér-csírája;

A nép-, vagy elemi iskolának nincs kellő ideje az éit érintett szemléldési és nyelvi gyakorlatokat vagyis az érzékek fokozását alaposan gyakorolhatni — de hiányoznak ott az alkalmas eszközök is: s a gyermekeknek ezen gyakorlatokra legalkalmasabb fejlődési

korszaka is a hatéves korrál részben már lejárt.

Azt kívánja még továbbá az is-kola, hogy a gyermekek léteyénzére gyakoroltassék; s alkalmazásba hozas-sék, fejlesztessék; — továbbá hogy a számokat egymástól megkülönböz-tesse, s a tárgyakat 10-ig helyesen számolhassák meg.

Midőn az áldott emléktű Pestá-lozziról ismeretes lett, hogy a gyer-mekektől mondatott úttényszerű utá-nomlását követelte, ezen eljárás az akkori tanítók kártegybefolyásu gépítségnek tekintették. Ők az úttény csak a gépies mivelteték, mint például a katonák indulása, cséplés stb. velték alkalmazhatónak. Mál napozanban az úttény sokoldalúlag s nagy erred-ménnyel alkalmazattik az elemi iskolákban. Az úttény azon kötelet, mely által a közös sevelés összerattatik. Az úttény a tanulmány kedvet, örömet, rendet, kitartást és engedelmességet teremt, a közösség iránti érzelmét idézi. — A lassu hanyag gyermek az úttény által, melyben az összevelésű mozog, cselekvésre ragadtatik, az előre szitt, mindenbe belépők gyermekek az által főkészttik, s a bátorlalan ön-bizalmat, bátorságot nyer. — Az úttény egyszermind támoszol, a százm megismerésére. — A gyermek-nek legalább 10-ig számolni és a számokat megkülönbözttetni kell, midőn elemi iskolák lép, mert a ki erre nem képes, az iskolai éf lefolyta után sem szolgál a tanító nagy öröme-re, s az iskola a százm tekintetben célját vagy éppen nem, vagy csak silány módon érrendi el. — Minden észkő-zők közt, melyekkel a számbeli megkülönbözttetés alkalmazható, bi-zonyára legalkalmasabb a „Fröbel-féle

TÁRCZA.

A bourgeois-i nagy veszteség!

Pétek József.

(Folytatás).

Ha a nyájias olvasó az előre bocsátot-tak alapján méltán megbotránkozott azon, hogy „Capel” köztársaságot, kire állítóg a Krisztus ellen éftett ítélt kihirdésé bi-zatott, sem az ítélet napját sem a végrehá-tást idejé meghatározni nem tudta, — szó-val, kevesebb tudott ezekről, mint a leg-utolsó zsidó paraszt; mennyire fog ezen mé-tányos visszatérzésé fokozódni azon tapasz-talás által, hogy a bírhét „Capel” még csak az sem tudta: ki volt abban az időben Judének császári helytartója, s így „Capel-nek” magának felküzvölésé!!

Téttéve mindazáltal, hogy mi csaknem tizenkét századnyi távolságra állunk a gyszós eseménytől, s hogy így a történel-mi személyk s neveknek nem elégé szabatos és határozott ismerete könnyen zavart okoz-hatna, mint már öközött is azon csallónak ki „Capel” név alatt a kivégzési rendeletet koholta; köteleve érzem magamat a nyájias olvasót megkérni, sziveskedjék velem az ősi-idők történelmének két ezredévi homályfélé-t csarnokába lépéni.

Ha innen a szükséges adatokat felszín-re hoztuk, világosság áradand az akkor egész

den házigazgait s annak nyomorú szöve-vényt egy tekintete áltlani.

Palesztinát, zsidóul: Kánánát, melynek központját Judea képezte, a zsidók úgy te-kintették mindig, mint az „örökség földét”, melyet az Ur Ábrahámnál köölt szövetségé alapján a zsidó nép kizárólagos és örökös hatalma és birtoka alá bocsátott. Mózes I. könyv 15-ik fej. 18-ik vers. — 17-ik fej. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8-ik vers. — Mózes 5-ik könyv 34 fej. 4-ik vers. s a t.

A zsidó népek tehát minden idögen fejedelmét vagy néptől szabad és ment önállóságra és függetlenségre törekvés, nem csak nemzeti — hanem egyszermind Isten által szentesített magas cél volt, melynek megrendíteni képes nem volt. — nem volt, mert profétái a veszteség okát nem a zsidó nép gyengeségében, hanem mindig abban keresték, hogy az Urnak frigyét szentül és tisztán meg nem őrizték, „hogy idegenekkel vegyültek” — s. a. t.

Megemlítkezvén a viszontagságoknak kizárólatlanul ötlemegeket, melyből az Ur öök csodás módon Kánánába vezérelte, fel idézővén őcsik szem emlékeit, kik Jehova védpájsza alatt hazajókat kiküzdtek és meg-alapították, Izrael fellelkészült s örökségi földén nemzeti rugaszkodással és szent áhatat-csalótt!!

Ha néha a túlerőnek engedni is volt

kénytelen, a hódítót túrte ugyan, de a gyöl-zelmet nem ellensége erejének, hanem Izrael bűnének tulajdonította.

A mily bizonyos volt, hogy a sötét est után a nap elvégre fejlő — oly órs meg-győződésel ragaszkodott győzelmének hité-zés, s így senkiolyra nem lsten csak an-csak fordította el tőlök, de mibelyt a trig-zalványainak pontos teljesítését kienge-zelendük az Ur arca és így győzelemel is-mét feljök fordult!!

Említtöve, mik eszokoztak tekintették, kitől előbb-utóbb meg kell szabadulniok.

Menül sílyosabban nehezett resjók a hódítónak vas kezé, annál nagyobb lel-kesedéssel ragaszkodtak vallásuk, törvényük és ősi szokásai szabványaihoz.

Ez a szellem és hangulat, melyet Sz y r i a király aival szembe, kik öket meg-hódították, tanusítottak.

III. Antiochus L. Scipio által Ter-mopolis-ét megverettvén, birodalmának nagyresztét a rómaiának átengedni s nagy hadi sarkozt fizetni kénytelenítették.

Megmaradt birodalma szétbomlásnak indult s fészerekkeddelé felengedett — a Sz y r i a birodalmát a válság ezen percében vette át, táncosavállyat alál vévén az évek és eszököztek, melyek által birodal-mába új erőt és lelkesedést öntve, ez mint hatalmas ország megújulástűssék, azon szerencsétlen terben állapodott meg, hogy: birodalma minden részében egyöntetűséget

földalap- egyenlő alkalmat-bözetés

De tekintető a gyer-m fejlődési

a gyer-mekkel s megism- egyes r- gukat, a tünik fej- lözöttal fogási t- cbraszt- mint al- növelde- pontig

Az iskola t- olvasás- körébe dében bdnik e- már el- iskola iskola s- azt foszja, vonza; azért, t- kevsére

Az alkozo- valók, dülí ike- arra va- vel nem- szellem- hessen- kokba- hogy a

teremt- az on s- K- ben egy- megpar- vények- hozas- gát alá- A- fönk- zóvaros- tömeg- E- stándó- oltrát- hogy a- dól- a- I- morult- tönzés- hódol- keztelt- thiasz- M- kinek- kinök- és Ite- a- Jehova- oltrá- a töm- A- törté- zettől- fadarát- ez eg-

főalaplaj⁴; ez ugyan is a gyermekek egyenlő számok szemlézése által bő alkalmat nyújt a számok megkülönböztetésére.

De nem csak a számolási tanítás tekintetében kívánják meg az iskola a gyermekek ezen pont alatt tárgyalt fejlődési fokát, hanem azért is, mivel a gyermek a nélkül tiszta alaknézetekkel sem bírhat. A számvizsnyók megismerése nélkül, melyek a tárgyak egyes részein érvényessé teszik magukat, a tárgy a gyermek előtt úgy tűnik fel, mint ha valamely sürű hálózattal volna bevonva. A szám feladói tehetőség öntudatos működésére ébresztése tehát úgy mennyiségű, valamint alakai tekintetében már az alapnövelésben megkezdendő, sőt bizonyos pontig bevézendő.

Az alapnövelde azonban, ha az iskola tantárgyait úgy mint az írást, olvasást, számolást, természettant stb. körébe felviszi. Az, ki az alapnövelésben a gyermekekkel iskolászerűleg bánik el, a gyermek ellen vétezik, — már előbb érintetted, de vétezik az iskola és alapnövelde ellen is; az iskola ellen azért, mivel előre kapkod, s azt azon inger-eszközököt megfosztja, mivel a gyermekek magához vonzza; az alapnövelde ellen pedig azért, mivel annak jeles eszközeit oly kevéssé becsüli s elveti.

A gyermekeknek játékaik s foglalkozatai az alapnövelésben nem ariak valók, hogy azok a gyermekek egyedüli időtöltésül szolgáljanak, hanem arra valók, hogy őket azon segítségével nemesíteni, erejüket testileg és szellemileg fejleszteni s megérteni lehessen; mely célból a holt játékalakokba lelket és életet kell lehelni, hogy a játéknak eszméje és célja a

gyermek által felfogassék. — Oly gyermekek, kik éveken át gépszerűleg utánozzák mások játékaikat; ezen cselekvésüket később az iskolai teendőkre is átvisszik, s ily gyermekeknél tévesztve van a nevelés célja.

Ezek, véleményem szerint, azon követelményeket, miket a népiskola az alapnövelédtől megkívánhat s kívánnia kell, ha mindketten műszeres összeköttetésbe lépni ohajtanak!!!

Szendy György.

Levelezés.

Teikettes Szerkesztő úr!*)

Városunk mélyen tisztelt előjárósága a magas k. kormánytól a bors-husfogyasztási adót bérbe vétévé, alóítottak e bérlet haszonvételét ismerve, nem mulasztottuk városunk, polgártársaink, de magunk érdekében is szóbeli ajánlatunkat az erre kiküldött bizottság előtt megtenni: de látva a bizottság elnöke az eddigi bérlő Veisz Ferencz úr irányában létező előzékenységet, ajánlatunkat bepecsételve a városi közgyűlés elébe beadni ajánlottuk, míg más nap meg is téve, felkértük Belicza Pál úr város bíráját, legyen szives c tárgyban tartandó közgyűlés előtt néhány órával benünk értesíteni; miután jelen ajánlatunkat együtt tévé, alóított B. J. maga részéről egy külön ajánlatot teend, hogy így a nagyon tisztelt

*) Kérlektes határozott kívánáshoz képest kiküldött szerkesztés, de meg kell jegyezni, hogy a hirtel helyen van:

1-ór óráknál a manóhely elvételésk a formát, mert a közlés, és így a közlésről szó sem lehet.

2-ór. Azon képviselőknél a kinek helye sem megy a feljebb az, hogy a fogyasztási adó kezesével egybevetésnél, jövendő, ha bár a kommunális adórendszer is lenne, más szóbeli jussom, mint a régi lérléjé; s éfleg nem akarjuk a közgyűlésben az úgyszerzett avarizati gondolkodásmódot elcsájtítani, melyről jóról számunkban tüzetesen szólunk. Szerk.

telt városi tanács három ajánlatból a legkedvezőbbet választhassa.

A városi közgyűlés e tárgyban megtartását jónak látta bíró úr pesti vásár vasárnapján megtartani, és jónak látta B. J. ajánlkozót nem értesíteni. Ámbar az illető a nem-értesítéssel nem vesztett, de talán nyert is; mert míg a közösen beadott ajánlat fel nem bontása mindkettőnek alacsonyta, a másik pedig csak magát érdekelte volna.

Miután a mondott napon megtartott közgyűlésen Veisz Ferencz úr részére a közérdek megvetésével nevezett haszonbérlet átadása elrendeltetett; jónak látta városi főbíró úr ajánlatunkat felbontatni visszartartani, nem érintve, valjon beadott ajánlatunkkal mi történjék? de nem is tudjuk, valjon mi fog történni, ámbar hitelességtől másolatot főbíró úrhoz kinek kezébe ajánlatunkat letettük, meg nem kaphatván, míg másrészt B. J. ajánlata, mely be nem adathatván, jónak láttuk t. uraságot felkérni, legyen szives nagya becsüli, s a közérdek mellett buzgólkodó lapjában mind két ajánlatot ajánló szóra közölni:

A beadott, s fel nem bontott ajánlat következő:

Tekintetes városi tanács!

A Vác város által 3, vagy is 1872—1874-ik évekre a magas k. kormánytól újonnan haszonbérlet bors-husfogyasztási adó kezesé átengedésére a Vác város által fizetendő 18000-fon felül fizetni ajánlnak a városi pénztárba évenként aránylagos hárszétletben 1900 font, irva: Egy ezer kilencz száz frokat, a kezelési százálekok alóítottakak illétven, és azon felül;

teremt szokások, törvények és vallás ugyanazon sága által.

Krisztus születése előtt, a 167-ik ében egy „Edictumot” tett közzé, melyvel megparancsolja, hogy a görög vallás, törvények és szokások egész birodalmába behozassék s minden alantlajók ezeknek magát alávetni, ezeket vallani tartozzék.

A rendeltetés híven a királyi kerületi fővárosban, s kísérőelői környezete a nép-tömeg előtt a királyi edictumot felolvasta.

Ezután azt gyakorlatilag is fogantató-sítandó, zene-szónál a pogány bálványok oltárát felállította, felhívta a körülállókak, hogy a pogány Istennek tömjénezése és hódolva, alantlajók kütelességet teljesítsék. — Izrael nép közt is találkoztak nyomorultak, kik pénz- és hivatalgyógytól iszomrotzra, vagy a főnök tekintélyétől megremülve, a bálvány oltárhoz közeledni kezdesék, nem borzadvá vissza „Matta-thias” ősz levita tekintetétől sem.

Matta-thias Jehova ősz bajnoka és papja, kinek erejében Áron veje fejt, végtelen kinek közt hajtotta le ősz fejét nemzetének és Isteneinek célba vett meggyalázására!

Mídon azonban kérés és intése dacára Jehova népéből többen hitetlenül a bálvány oltára előtt meghajolnak s más egyik úrszó a tömjént is az oltár tüzeire veti — — — Az imént bűnös üzenégyrezt ősz mint óriás emelkedik fel alacsonyított helyzetéből, megragadja az oltár mellett felkötött fadarabot s a hisztéző agyonjajítja! mind egy pillanat műve volt. — Most a fel-

bőszült főnökre, ki ötet elfoganti akarja, rohan s ezt is megöli, — a remület és iszonytól merev a tömeg, akarát és erő nélkül áll előtte, ő azonban a férfias vigyorábrában diszólót fiát, név szerint: Jánost, Simont, Judást, Eleázárt és Jonathánost magához invitál velők a bálványt és oltárt szétzúrtó-ja — egy megveto pillanattal a gyáva népre, sítavozik a hegyek erdőrengétegetülte! — — —

A borzasztó példa megtette hatását, a népet a vallás és házasfisi hitte szállta meg!

Az ősz bajnok nem maradt sokáig magára a vadonban, lassankint a nép kezdett hozzá felzárózkodolni, a feljövököt atyai szigorral ugyan, de szeretettel is fogadva, ihletett beszéddel Jehova harcos-saiva felavatta! — Nem sokára elég erősnek érezte magát a hegyzorosokból a syriai csapatokra rohanni, melyeket többnyire váratlanul lépven meg, meg is futatott.

Hy alkalommal előbb helységekbe hívta a pogány oltárokat szétzúrtó, a synagógákat és Jehova vallását visszaállította. — — — Egy pár hónap múlva a Moddin-i lázadás egy nagy nemzeti hágseregééé nékte ki magát, melynek zászlóján „Jehova” s nemzeti függetlenségééé lebegett!

Az Úr ősz bajnokának sanyarúság és egy évi folyt nos küzdelem győrelmes testi erejét, — lelke azonban törhetetlen hitt Jehova-ban és reménye tántoríthatlan maradt! — — — Ezevén testi erejének foglalt, a népet magához hí-atta, s miután teljes szónoklatával kitartásra intette, s a vezérő-

tot harmadik fiának Judásnak átadta volna — megálvára a népet és gyermekeit, s a legzsebb jövőt jóslóván a kitartóknak, — egy jobb életre átzenédtérül.

Judás igazolta apai bizodalmat, sok csatákat vívott, míg végre a hadban hősiessen küzdve elesett! A hállás nép hősi csapásának iszonyd hatását látva, őtet Makkabeus névvel a kálipáncsának nevezte, honnan a Makkabeus név.

A vezérbot testvéről testvére szállt. mindnyájan hősiessen esték el hazájokért — míg végre a vezényelt az utolsó sárj — „Simon” kezébe került.

Simonnak végre sikerült ennyi áldozatok után Judásnak Szýriától függetlenségééé kivívni

A nép hállából öte a főpapi méltóságra emelte, s mint ilyenek magát egyszerűsdimen politikailag is alávetete. — — — Simonnak végül a kálipáncsokkal s a fejedelemi joggal a Makkabeusok kormányozták, az ország virágzott ezen nemes család vezérlete alatt annyira hogy, Iudumát is meghódította.

Azokban Krisztus előtti 68-ik ében Hyrkanus idősebb testvér és Arisztobolus közt viszály történ ki. Genus — Pompeius aki akkor ép Szýriát meghódította, Jeuzsalembe jött Krisztus előtti 62-ik ében, Judéat meghódította, Hyrkanust főpapi méltóságába és kormányzói jogába visszahelyezte, Arisztobolust pedig mint foglyot magával Romába vitte.

(folytatás köv.)

Minden váci lakos, ha saját bortermést fogyasztja, fogyasztási adó mentes, azon esetet kivéve, ha borait inczéntek, vagy meszelékek árulja, mely idő tartamra azon adómentesség megszűnik, ugy ezen adómentesség 15 irva: tizenötök akón felül nem terjedhet.

Ha ezen ajánlatunkat a városi tanács elfogadja méltóztatik, a szerződést azon alapon, s azon feltételek mellett, melyen Vác város mélyen tisztelt tanácsa a magas k. kormánytól megkötötte, köteendő meg ugyan azon törvényes formák és mintázatok szerint.

Vége: Kérelmünk, ha jelen ajánlatunk más ajánlatnál kedvezőbb ajánlatunkat elfogadni s ha más ajánlatkötőnek ajánlatát átídomitani megengedtetik, feltartjuk magunknak jobb ajánlatot beadni, mert szándékunk nem nyereszkesedés, hanem valamin mi magunk, ugy e város összes polgárainak városi adóval, s más hasonlókkal túlterheltsége megkönyvitése tekintetéből tettük fennebbi ajánlatunkat, s így meg vagyunk győződve, hogy városunk mélyen tisztelt előljárósága ez alkalmat, midőn még egy részről volt év, midőn a városi előljárósága a városi pénztárból az eddigi kezelő Veisz Ferencz urnak már 1000 frtot is adományozott, de az utolsó három évben a kezelési kölcsösek betűdásával alig fizettet 100 frtot, s így mi az utolsó 3 évet tekintve 3000 ftal többet ajánlunk, azon felül: minden evben adózó lakója e városnak oly kedvezményben részesül, melybeu ezen adón nem fennállása óta nem részesülhetett; ajánlatunkat készséggel fogadjandja.

A biztosítékok külön-külön teendőjük.

Ezen ajánlatunk megtartása, ha a t. közgyűlés által akkor, a midőn felbonthatik, véglegesen be nem fejeztetnék, részintekről kötelező lenni megzűnik, s ez esetben is egy újabb ajánlat beadását magunknak fentartjuk.

Kelt Váczon, augst. hó 12. 1871.

Bartos Imre.
Németh István.

Értesítés ahnyat mint be nem adhatott ajánlat.

Tekintetes városi tanács

Vác város által a magas kir.

kormánytól haszonbérrel bor-s hus fogyasztási adó kezelés átengedéseért az utolsó 3 évi gyakorlat szerint a város által fizetendő évi haszonbér 18000-fton felül ajánlott 1872-1873-1874-ik évekre 10000-frtot, irva: tíz ezer frtot fizetni, vagy is évenként 3333 frt 33¼ krt mindenkor úgy napján előre.

Kelt Váczon, 1871-ik augst. 23-án.

Bartos Imre.

Ha fennebbi ajánlatainknál Veisz Ferencz urra a mélyen tisztelt városi tanács kedvezőbb szerződést kötött, fejet hajtunk eljárása felett; de ha ennél csekélyebb összegért, ugy fentartjuk magunknak a törvényes orvoslás kívánatát s addig is ez esetben röviden nyilatkozunk, tudja Pál, hol kaszál.

Hazaifui üdvözlettel Váczon augstus 28-án 1871.

Bartos Imre.
Németh István.

Jegyzőkönyve

a váci „tüzoltó-egylet“ 1871-ik évi augstus hó 27-én tartott alakuló közgyűlésének.

— Vége —

4. Török Kálmán ur, ki előbb az egylet megalakultnak nyilvánítása ellen szavazott, ebbeli eljárásról kívánta a jelenlévőket felvilágosítani. Ö aggodalmát fejezte ki a fölött, hogy majd a városi hatóság, mely a helyben alakuló jótékony-egyleteket nem csak nem támogatja, de közönyösségével (mit azzal nyilvánított ma is, hogy daczára a fairgasz utján általános felhívásnak, egyetlen egyéne által sincs a gyűlésen képviselve) és közönyösséggel a közjót íránt lelkesülteket is elkedvetlenül, midált sok jó erő visszahűződik. Továbbá felhozza az itt azonnal alakuló közvéleményt, mely minden új intézménynek előre bukást és kivihetlenséget jósol, ezért nem látta megalakulhatónak az egyletet; e felvilágosítást a tisztelt ur kérte jegyzőkönyvébe vétetni.

Erre Eliássy Gyula ur oda nyilatkozik, hogy imbár jelenleg a városi hatóság, igen közönyösen viseli magát, — de remélhető, miszerint az alakuló egylet czélszerűségét s a közjói hasznosságát és nélkülözhetlenségét belátva, nem csak akadályokat

nem gördítend, de azt felkarolni és támogatni fogja, — sőt ellenkező esetben, — ha a miniszert engedély kieszközölve lesz, — még kényszeríteni is lehet a hatóságot, hogy e tekintetben a város javára tőrekedjék!!! A tisztelt ur e nyilatkozatát szinte kérte jegyzőkönyvébe vétetni.

Ez fogadtatvány — s miután többen is oszták Eliássy ur nézetét, az ebbeli aggodalom tökéletesen eloszlott, — végül id. elnök Kreneditis Ferencz ur erélyességére és kitartására buzdítva a jelenlévőket, — több tárgy jelenleg nem lévén — a gyűlést feloszlatta.

Vác, augstus 27. 1871.

Jegyzte: *Imre István*, ideigl. jegyző

Nyilvános köszönet.

T. Csizsár Jánosnak, szül. Schopper Klára úrhölgy ó nagysága rövid ide léte alatt már is igen fényes jelet adta a közjót íránt lelkesültségének az által, miszerint a váci nőegylet tagjai közt léptek, annak alapítóközji garaplatnd. 100 forintot e. é. ajándékozni kegyeskedett.

Midőn ezen nagylelt adományát a mélyen tisztelt úrhölgynek a nőegylet névben a legelőrőbb hálaösszeírómet nyilvánítanunk, egyzersmind kívánom, hogy az ég áldása kísérje lépteit a jótékonyasg terén megkezdett útjában!!!

Vác, september 4-én, 1871.

Zöldes Emília,
a váci nőegylet elnöke.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Bocsa! lapja legközelebbi számban a kisleendővádi vizsgároló tétetik említés.

Köszönet a szives megemlékezésért! de nem osztható t. czikkire azon nézete, mely szerint Szász György alapnevű úrnak a váci nőegylet hálfával tartozónék; mert ahogy az t. nevelő ura nőegylet hátlára köteleze, okvetlen valamely nagyleltűsöget kellenet gyakorolnia. — már pedig lysesimre nem emléksznik. Ha a vizsga kielegítő volt, annak nevelő ír leginkább örülhet; egybiránt ez kötelezsége volt, melyből átlásának s ezzel a közjónak tartozott. Majd ha nevelő úr annyira viszi, hogy hálára a leend ördemes, a nőegylet azt mindenesetre figyelmeztetés nélkül minél előbb is szembeállításhoz nyilvánítandja. *)

Vác, septemb. 6-án 1871.

A bezeri nőegylet igazgatója.

*) Szer. bocsnant, de a hállá mi ügy érteitük, hogy lly alapnevű 400 frt. fizetésével el ne riasztassuk, — mert valóban ezen adóval, ha miniszt a szállítás betűadunk is, kevés, tehát a hála alatt megfelelő ajándék érteitük, végre kérjük a czikkelt egyenesen a mi lapunknak, — ha ugyan hála lenne felvinni. Szerk.

Felőlés szerkesztő: ELIÁSSY GYULA.

H I R D E T E S E K.

Árverési hirdetmény.

Közhirül tétetik, miszerint néhai Erdey Pál hagyatékát képező, a Váci 613-ik számú telekjegyzőkönyvi lapon foglalt 617-ik népsor számú sz. János hidnál Duna mellett tekvő ház ugy a csörgyi pusztá 63-ik számú telekjegyzőkönyvi lapon feljegyzett 1403 □ ölnyi kiterjedésű szőlő f. é. szeptember hó 26-án d. e. 9 órakor a Vác városi törvényeszéki iróiban megtartandó árverésen eladatni fog. mitől a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverési feltételek alólírott hivatalában megtekinthetők.

Vác, augstus 30. 1871

Pruner Antal.
megbizott tanácsnok.